

Marc Artigau i Queralt

Versió teatral

ELS PERSEGUIDORS DE PARAULES

Estrella Polar

MARC ARTIGAU I QUERALT

ELS PERSEGUIDORS
DE PARAULES

VERSIÓ TEATRAL

Estrella Polar

Estrella Polar

© del text, 2023, Marc Artigau i Queralt
© d'aquesta edició: 2023, Edicions 62, S. A., Estrella Polar
Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat

Primera edició: febrer del 2023
ISBN: 978-84-1389-459-1
Dipòsit legal: B. 452-2023
Impressió a Catalunya

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.

A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autors i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

w

A

u

d

ESCENA 1

UN CONTE

f

m

N

o

D

k

b

C

a

s

i

e

R

T

x

p

g

*L'escena té lloc en un espai buit o bé
en una biblioteca abandonada plena de llibres,
llumetes, pols...
Hi ha muntanyes de llibres, vells, amb tapes dures...*

ACTOR 1 Ja hi sou tots? Podem començar? Val!

ACTRIU 1 Hi havia una vegada...

ACTOR 2 Hi havia una vegada? De debò començarem així?

ACTRIU 1 Com vols començar?

ACTRIU 2 No ho sé, hi ha moltes maneres de començar. Però aquesta...

ACTOR 1 No cal que sigui tan tòpica...

ACTRIU 1 Ells han vingut a escoltar un conte i els contes comencen així...

ACTOR 2 Però venim a explicar un conte? Jo pensava que...

ACTRIU 1 I com començaríeu, vosaltres?

ACTRIU 2 No ho sé...

ACTOR 2 A veure...

ACTRIU 2 Feia molts anys que tothom vivia en pau al món de les paraules.

ACTOR 1 M'agrada.

ACTOR 2 (*Repeteix en veu baixa.*) Feia molts anys que tothom vivia en pau al món de les paraules.

ACTRIU 2 Als grans magatzems, la gent intercanviava les seves paraules preferides...

ACTOR 1 La meva és *amics*.

ACTRIU 1 La meva, *imaginació*.

ACTOR 2 La meva, *incommensurable*.

ACTRIU 2 En aquell món de les paraules, els homes dels interrogants viatjaven de poble en poble, i les dones dels punts suspensius mai no s'atrevien a acabar cap frase...

ACTOR 1 Els dies eren llargs com si l'estiu no s'acabés mai.

ACTRIU 2 I ni els més intrèpids no s'atrevien a creuar el Bosc de les Faltes d'Ortografia.

ACTOR 2 Era un bosc immens i ple de trampes, amb esbarzers, penya-segats i branques tan altes que amb prou feines s'hi veia el sol.

ACTRIU 2 Els qui s'atrevien a viatjar al món de les paraules, no ho feien sols, anaven acompanyats dels apòstrofs.

ACTRIU 1 De qui?

ACTOR 2 Dels apòstrofs. Eren uns homes diminuts i vestits de negre, que se sabien de memòria tota la geografia del món de les paraules. Eren els guies, caminaven d'una manera ben curiosa, amb passes petites però ràpides —com si correguessin tot el dia.

ACTRIU 2 Així.

L'actriu 2 s'aixeca i ho demostra.

ACTOR 1 Ells van ser els primers a adonar-se que al món de les paraules la pau no duraria per sempre, que feia dies que un rum-rum ressonava a la Cova de les Onomatopeies, que al Palau de les Paraules, les lletres començaven a pansir-se...

ACTOR 2 Les paraules més velles recordaven quan va esclatar la guerra i van morir moltíssimes paraules.

ACTRIU 2 Adjectius, verbs, pronoms febles...

ACTOR 2 I a les que van quedar vives, els van amputar alguna síl·laba.

ACTRIU 1 I el *cotxe* es va quedar *cotx*?

ACTRIU 2 La *primavera* es va quedar *prima*, l'*albergínia* es va tornar un *alberg* i al *despertador* no li va quedar més remei que viure *despert* per sempre.

ACTOR 1 I tot perquè el monstre sense forma, una mena d'ombra, va començar a devorar totes les paraules, a eliminar-les, perquè mai més ningú no les pogués utilitzar.

ACTRIU 2 Va ser una guerra brutal, en prosa i en vers, que va durar molts anys.

ACTOR 1 Però finalment, un matí, tot just quan despuntava l'alba, els més valents van travessar l'espès Bosc de les Faltes d'Ortografia, i van atrapar el monstre.

ACTRIU 1 Com ho van aconseguir?

ACTOR 2 Amb una idea genial. El parèntesi.

ACTRIU 2 Mentre aquell monstre sense nom —per-

què cap paraula no gosava apropar-s'hi— dormia amb uns roncs que ressonaven pertot arreu, el van empresonar allà dins. Van obrir el parèntesi per un costat i van tancar-lo per l'altre.

L'actor 1 i l'actriu 2 obren el parèntesi.

ACTOR 2 Tancat per sempre.

L'actor 1 i l'actriu 2 tanquen el parèntesi.

ACTOR 2 I d'aquesta manera tothom va tornar a viure tranquil: la gent va omplir els supermercats altra vegada, i les paraules es van atrevir a ser superlatives.

ACTRIU 2 I a celebrar-ho, i a ballar, i a rimar-se.

ACTOR 1 *Cantar amb ballar, melic amb bonic, motiu amb estiu, feliç amb pastís.*

ACTRIU 2 I a barrejar-se amb altres paraules amb més o menys síl·labes...

ACTOR 2 El *cul* es va fer amic del *termòmetre* i va néixer el *culòmetre*.

ACTOR 1 Així totes les paraules van ser felices.

ACTRIU 1 Doncs ja està, final del conte.

ACTRIU 2 Ja està?

ACTOR 2 No, no, no...

ACTRIU 1 No?

ACTOR 1 No... Perquè ara han passat molts anys...

ACTRIU 1 I què?

ACTOR 2 Els apòstrofs saben que ara el parèntesi

trontolla, podria trencar-se en qualsevol moment.

ACTRIU 2 I asseguren que a prop del Palau de les Paraules han vist els barbarismes afilant les seves armes.

ACTRIU 1 No, no, no...

ACTRIU 2 Sí, sí, sí...

ACTOR 1 Si el monstre aconsegueix destruir el parèntesi, res no tornarà a ser com abans...

ACTRIU 1 I què podem fer?

ACTOR 2 Espera un moment.

L'actor 2 i l'actor 1 surten d'escena.

ACTRIU 1 A on van?

ACTRIU 2 No podem deixar la història així, a mitges, oi que no?

ACTRIU 1 No, no podem...

ACTRIU 2 Necessitem fer alguna cosa...

ACTRIU 1 I què han anat a buscar?

ACTRIU 2 El que necessitem per continuar la història... La teva paraula preferida: *imaginació*.

L'actor 1 i l'actor 2 entren amb un gran llibre de la mida d'una porta.

ACTRIU 2 Esteu preparats? Hi entrem? Som-hi!

Tots els actors entren dins el llibre carregats de maletes.